

LBRIS

We know
books

Leonid Cernov

SINDICATUL DEMENTIILOR

POEME

Traducere din limba rusă
și din limba ucraineană,
prefață și note de
Leo BUTNARU

Editura
NEUMA
2022

Sumar

LEO BUTNARU:

Poezia întrupată în destin
ca dinamism existențial (*prefață*) / 5

Caruselul inimilor / 15

Leonid Cernov. Autoportret / 17

Sindicatul demențiilor. Introducere / 19

Sindicatul demențiilor. A doua strigare / 21

Facultățile bucuriei / 23

Dinamismul poftei de viață / 25

Cariera de piatră a zorilor / 27

Florile pământului / 29

A scuipa în obraz / 31

Ultima preîntâmpinare / 34

Metropolitanul zâmbetelor / 35

Echilibristica imaginii / 36

O colecție de blesteme / 38

Femeia în labele mele / 40

Asasinatul / 43

Pătratul grilajului. (Fragmente) / 45

Inima-dinam. Cântarea Cântărilor / 53

A iubi / 56

Prima construire a Moscovei / 61

A doua construire a Moscovei / 63

Ciulinii pământului / 65

Taifunul inimii / 67

Analogie vânătorească / 69

Uncropul de aur / 71

Regina ecranului / 73

Copil în ajunul Crăciunului / 75

24 de ani / 77

Funduța în buruieni / 79

Zbuclumul spiritului / 82

Ultimul concert / 84

După furtuna pasiunilor / 85

Vreau să mănânc / 86

Poemul premortal. (Fragmente) / 89

Moartea lui Leonid Cernov / 93

Arderea de sine / 95

Săgețile furtunii / 98

Crăciunul bucuriei / 100

Lumea nu e un schit / 101

Vis despre semnul cometei / 103

Și totuși se rotește!... / 105

* * *

Undeva zdrăngănește o sârmă / 107

Prima filă / 109

A doua filă / 110

A treia filă / 112

A patra filă / 114

Harkov. (Cinema-simfonie. Fragmente) / 115

Elegie cu miros de benzină / 121

Sireapa cumană în automobil / 126

Caruselul inimilor

În această viață, construită cu exactitatea nivelei cu bulă de aer,
Noi iubim prea tare, în doi pentru a putea rezista.
Iar iubirea răscolește precum cuțitul operatorului
În timp ce înlemnește inima mea.

De mi-ai fi măcar să-mi pui o dulce mască,
Îmbibând-o cu cloroformul baladelor, legendelor de povestit, –
Însă nu mi-ai dres inima decât cu un basm oarecare,
După care-ai aruncat-o la groapa de gunoi ca pe un pisic pierit.

În oricare zi, umplută cu tocătura durerii,
Nu cred că pe mutra Pământului
S-ar aprinde vise vreodată.
De-ar fi presărată inima cu naftalina Iubirii
Și să aștept în somn o primăvară adevărată.

Ei, ce spui? –
Dacă inima – gimnazistă neastâmpărată –
Pretutindeni își bagă nasul amirositor,
Dacă, precum un copilandru ager, inima poetului e în
Caruselul demențelor,
Țipetelor,
Visărilor.

Flutură-n fluierături, serpentină a nervilor arzători!
Confeti din inimi,

Rotiți-vă-n carnaval, dați năvală!

Fie ca poetul vesel să chicotească primul

Că s-a asfixiat de putoare viața „normală”!

Vântul – etern aliat – ne sărută pletele,

Ca un tată bun, Soarele ne deschide căi oriunde.

Fluieră,

Țipă de la ecuator până la pol,

Carusel al inimilor nebune!

1923

Leonid Cernov*Autoportret*

Între 26 și 32 de ani
În zborul ca de plumb înflăcărat,
În care mediocritate se unește cu solaritatea,
Unde fiecă bărbat e poet,
Unde fiecă femeie este eroină,
Tu vei vedea încă multe și de toate...
De mulți te vei mai îndrăgosti,
Încât inima-ți va urla răsunător.
Vei cunoaște poeți geniali,
Pictori extraordinari vei întâlni,
Însă nicicând pe mine
Nu mă vei găsi...

Leonid Cernov e păcătosul vesel,
Îndrăgostit de spini salcânilor,
Schimbând cireșele de primăvară
Pe combinațiile universale-a pasiunilor!

Paris, New-York, Berlin!
Nu-l judecați prea necruțător:
Dintr-un palid tablou dânsul a creat
Falnica făclie a încântărilor.

El are un milion de înfățișări fremătătoare
 Și-a ales dintre ele pe cea care-l minuna,
 10 ani împodobind-o ca pe o mireasă
 Și scriind „Moulin Rouge” pe ea,
 Apoi o aruncă să plutească peste nori,
 Spre-a ajunge direct în mâinile cometei Galateea.

Și când aceasta propriul suflet și-l scoase,
 În loc punând sufletul lui Leonid Cernov, – din hău
 40 de milioane de stele neamânat s-au arătat
 Să lumineze noua Născătoare de Dumnezeu!

Iar Leonid Cernov trăia în purpur și aur,
 Viețuia în semi-beznă devreme-târzie,
 20 de ani la rând cu Lumea conviețuind
 În civilă căsătorie.

...Însă tu oricum va trebui să-i răspunzi
 Celei de-a 33-ea primăveri pentru
 Pasiunea melodiei cântate,
 Pentru dreptul să arzi și să schimbi...
 Și poate de-aici înainte vei cunoaște poeți geniali,
 Pictori extraordinari vei întâlni,
 Însă niciodată pe mine
 Nu mă vei găsi...

1921

Sindicatul demențiilor

Introducere

*Prietenilor imagiști: Viktoria Belakovskaia,
Serghei Goncearov, Iosif Kricevskiy, Gheorghiy Fileanskiy.*

Hei, voi, cei cărora vi-i parșiv în puturoase apartamente
În aceste timpuri fumegând ca lumânările ieftine, –
Haideți să inaugurăm
Unicul în lume sindicat
De adevărați Demenți și Demente!

În astă lume mediocră, precum creierul născutului pretimpuriu
În săptămâni
Hârâitoare ca onanistul înrăit de toate, –
Scuipat peste flacăra cerii de două parale
Și urlet de Dragoste – detunătorule, Deșteaptă-te!

Iar printre cei care atârnă zilnic ca niște cârnați,
Pentru ca valuta, vagoanele și pielea s-o vâneze,
Noi printre înflăcărați trandafiri
Șuierăm în caruselele
Radioasei, dezlănțuitei, turmentatei Iubiri.

În loc ca-n sordide birouri asemeni ploșniței
Să sfredelim cu capul
Plumbul dărilor de seamă, cardinale, –
Flămânzi, tineri – sufletele să ni le împrietenim
Cu jonglerii de corpuri și inimi pascale.

În această viață „normală” a prostiei de oaie,
Unde-n putregaiul zilelor miasmele-s de nesuportat,
Noi, în orișice țară,
Oamenii multicolori,
Bineînțeles că suntem demenți,
Căroră pretutindeni li se strigă: „Afară!”

.....

Așadar, s-o luăm spre soare direct prin jilăveala norilor,
În cer curcubeul umerilor noștri de fier să răsară,
Haideți să inaugurăm – radiosul, puternicul –
Sindicat al Demenților!

1922
Ucraina

Sindicatul dementilor*A doua strigare*

Piei în beznă,
Preasfântă troiță,
Noi te spălăm de fardarea barbară!
Pe ruinele Lumii e în edificare
A treia Romă, interplanetară.

În creștetul culmilor de munți –
Șevelura pădurilor țepoase.
Noi nu cunoaștem nici cifre, nici timpuri
Perindate-n veacuri fabuloase.

Așadar, pășiți într-un pas cu noi,
Răzvrățiți ai tuturor popoarelor, țărilor!
Noi îi vom arunca îndărăt lui Dumnezeu
Evanghelia și Coranul. În locul lor.

Pe hârtie albită cu sânge roșu
Poetul înnebunit negreșit
Va scrie o Nouă Biblie cu pană din
Coadă planetelor din infinit.

Cu toții venim
Din negurile Pământului,
Declanșând al răzmerițelor torent, –
Viața e-n neogoierea clocotului pentru noi
Cei ce suntem membrii sindicatului dement;

LBRIS

We know
books

Cu versurile noastre – să chinuim răposății
Cântecele noastre – să-i ardă nimicitor.
Fie ca peste veacuri să domine răzbunător
Sindicatul Demenților!

1923
Oldoi